

Vi kan jo lige så godt også her sige tingene ligeud. Vi ved jo alle sammen godt, hvad det drejer sig om. Når indenrigsministeren nu pludselig kommer med et udspil, som bliver præsenteret som en strammere udlændingepolitik, så er det igen bare et avanceret dobbeltspil. Socialdemokratiet har fundet ud af, at partiets vælgere er sure over den slatne udlændingepolitik, partiet fører. Og nu skal der snart være kommunalvalg, og senest om 11 måneder skal der være folketingsvalg, så derfor bliver indenrigsministeren sendt i byen med et forslag, som på facaden ligner en stramning af udlændingepolitikken. Men kernen i det hele er, at det forslag bliver aldrig til noget. Det sørger nemlig Det Radikale Venstre for.

Men meningen er heller ikke, at det skal blive til noget. Det er kun tænkt som noget pynt, der kan hænge i Socialdemokratiets vindue frem til valget. Så snart valglokalerne er lukkede, så bliver forslaget gemt til side igen. Sådan har vi set det gang på gang. Og derfor er der jo ikke ret mange, der har tillid til, at en SR-regering kan og vil gennemføre en stramning af udlændingepolitikken. Men jeg vil godt understrege: Det skal ikke forhindre os i Venstre i at prøve at få de nødvendige stramninger. Vi har fremsat en række forslag, og nu må vi så se, hvordan regeringen stiller sig.

Men ingen må altså på den baggrund fortænke os i, at vi savner tillid til regeringen. Og den har i det hele taget for mange brudte løfter bag sig:

Alle kan huske, at regeringen lovede skattelettelser i skattereformen. Hvad er der sket? Skatterne er steget.

Regeringen sagde, at de grønne afgifter skulle føres tilbage til erhvervslivet. Hvad er der sket? Pengene er blevet i statskassen.

Regeringen sagde, at bruttoskatten skulle falde, når arbejdsløsheden faldt. Men er bruttoskatten faldet? Næh, bruttoskatten, den er steget.

Og i tilgift så truer ministrene med endnu større skatter. Både finansministeren og økonomiministeren og skatteministeren har truet boligejerne med højere boligskatter. Og miljøministeren har udtalt, at benzinen burde helt op på 15-16 kr. Sikke da dyrt det så vil blive at køre på arbejde.

Der tegner sig altså i det hele taget et billede af en regering, som på den helt sædvanlige socialdemokratiske manér forhøjer skatter og

afgifter, så snart den kan komme af sted med det.

Og nu vil regeringen så lave en tvangsopsparing i ATP. Lad os nu lægge alt det pynt til side og gå ind til kernen i det her: Hvad er det så, det drejer sig om? Det, det drejer sig om, er, at i virkeligheden er regeringen ude på at forhøje bruttoskatten fra 8 til 9 pct. Der er i virkeligheden tale om en camoufleret forhøjelse af bruttoskatten fra 8 til 9 pct.

Og det er jo ikke kun mig, der står og siger det. Så sent som i går så vi, at økonomiministeren indrømmede, at sådan var det. Der er tale om en ny skat. Jeg vil da gerne sige økonomiministeren tak for den åbenhjertighed, den ærlighed, for det er det, der er tale om. Det er en ny skat, det har ikke noget med tvangsopsparing at gøre. Det er en ny skat.

Lad mig så med det samme sige: Vi er enige med regeringen i, at der er behov for en stramning af finanspolitikken. Men vi er imod denne forhøjelse af bruttoskatten, og det burde regeringen ikke være overrasket over, for det har vi sagt hele tiden, og vi har også sagt det på forhånd. Men vi vil gerne forhandle om andre metoder til at stramme finanspolitikken, og i den aktuelle situation vil Venstre pege på tre punkter, som vi er parate til at forhandle med regeringen:

For det første: Vi vil gerne forhandle med regeringen om en større besparelse på statsbudgettet end de 2 mia. kr., regeringen har lagt op til – og det må være muligt ud af et budget på næsten 400 mia. kr.

For det andet: Vi ønsker mere langsigtede reformer på arbejdsmarkedet, som øger bevægeligheden, forhindrer flaskehalse og effektiviserer arbejdsformidlingen og voksen- og efteruddannelsen. På det punkt vil jeg gerne sige, at regeringens udspil går i den rigtige retning, men vi vil altså gerne gøre det endnu bedre.

Og så endelig for det tredje: Vi vil gerne forhandle om metoder, der kan øge den reelle opsparingslyst i samfundet gennem præmiering af privat opsparing. Men vi siger altså nej til forhøjelsen af bruttoskatten og tvangsopsparingen i ATP.

Se, det ligger jo sådan, at regeringen har skabt et økonomisk problem, fordi den har soldet fremgangen op. Nu kommer så regningen, og den regning vil regeringen have Venstre og Det Konservative Folkeparti med til at betale – oven i købet med et forslag, som de på forhånd